

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 3. Eliæ Iudæos deserenti, corui seruierunt, & Christo gentiles, ad quorum vltimam lineam Sol iste radiauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](#)

orationem. Scitote quoniam exaudiet Dominus preces vestras, &c. Mores estote. Moysi serui Domini qui Amalec confidentem in virtute sua, & in potentia sua, & in exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus suis, & in equitibus suis, non ferro pugnando, sed precibus sanctius orando, decessit.

¶ 7 Altius decantari non potest vis orationis, quam nobis eam exultit Spiritus sanctus dum sit, quod per eam praevaluerit, ac decicerit Jacob fortissimum ac potentissimum illum Angelum: Luctabatur cum eo nocte tota, ac tandem: Insaluit ad Angelum, & confortatus est, ¶ 12.4. festi, & regauit eum. Hæc enim illa fuit lucta, cumque ita sit; quod Angelus ille fuerit vel Verbum æternum, vel eius diuinam representationem personam, hoc significabat, quod Deo ipsi prævaluerit oratione: Nihil te hoc moueat, quod si Deus sit omnipotens, & igit sa quoque est oratio, ut ab eo qualibet obrinat: quinquo ut ipsi manus liget, & nolto loquendi modo, ipsum detineat, ne faciat, nulli quæ voluerimus. Ob hoc rogat nos Apolonus: Nihil solliciti sis. Quid hoc, an prohibes me diversis curis implicari, deficiente pane, valetudine, & quiete, quibus illa mihi compatem? Si me persequatur inimicus, foliatus a bil ero? Ille mihi honorem, aliter bona, vitam hic molitus perdere, nihil agam? quis me iedet, fecurum? Oratio. Sed in omni oratione, & oblatione, cum gratiarum actione, petimus vestra innofescant apud Dnum. Con torque clavis orationis, & de Dei thesauris expromes quantum tibi fuerit necessarium, & peccati.

Porto te modo audiò contradicentem Domini, hoc ego non expior: a multis enim diebus corporis rogavi sanitatem, & infirmus decubito flagito remedium, & semper omnia in indigus vivo-paxilla nudior. Quietem postulabo, & cedatus viuerè & ecce quoq; incrécent calamitates. Hæc suopino lamiae ratio, quia clavi ha[m] male vteris, nec armis istis ludere dicisti. Ita obiectio tua respondet D. Iacobas. Peccatum & non accipit, eo quod mala petat. Propterbiuum est, in clavibus & armis plus valere industria, quam vites; quod si dexter rompere non ludas, patrum est, quod te sita ab holte non defendas in columen, insuper & tempium occides in expectu. Hoc vidimus in Pharisæis heltermis, qui Christum accesserunt signa petentes. & nedum minime quæ petierunt in petarent, quia potius, illis hoc maxi-

litteron Lanuta Bap. de Tom. I.

me nocuerit. Attamen quid hodie possit oratio, patet, si quis industrius illis armis, hac clavi ut nouerit. Ecce mulier Chananaea. Obiecies credo; Domine, quod Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Iosue, David, Daniel, Esther, Judith, aliquique quam plurimi, potita consequantur, non obstat, fuetunt enim viri, coram Deo, meritissimi: ego vero peccator, miser, misericordia, qui vita meæ tempus, non nisi peccatis consumpsi, qua ratione, quæ peto, mihi largiarum? Hoc te mihi moretur; licet sit mulier Chananaea, idololatra, maledicta, quidquid optari alleque, ut si artem nouerit nego, andi. Mulier Chananaea sagax negotiatrix, clavem hanc adeo dextre contorquet, ut diuini pectoris aperiat levitatem, & thesaurorum cistas, Christi Domini pectus, In qui sunt omnes thesauri Quos Caloff. 3 deprædat, & quidquid voluerit impetrat, vt ipse Christus illi consentit. Fiat tibi, feci ut. Nos ex illa discamus negotiari.

¶ 3. Elias Iudeos deserenti, cornu seruierunt, & Christo genitiles, ad quorum ultimam linam Sol iste radiauit.

E Tegressus, Iesu secessit in partes Tyri & Sidonis. 8 Et ecce mulier Chananaea a finibus illis egressa. Ecce hic impletam (ait D. Augustinus) Elias historiam. Cum p. ianum Vates ille Elias egreditus est, & se Iudeis manifestauit, Itatum in eum insurrexerunt, eius miracula vilipendebunt: Illos statim deserere, peregrina petere, deserta cole, & ecce-accurrunt corui, qui peregrino seruant, cibos ministrant elutient, & deinceps obsequantur. Huius historia (inquit D. Augustinus,) principium intentum, non est littera mortis: illius seruare spiritum; & psal. 119, quid in ea Deus signet figuratum. Verus Elias Christus est, cui panca nomina, melius quam hos, conueniant; Elias enim significat: Deus Dominus, & hoc nomine a Rege David insignitur: Deus Dominus & illuxit nuba. Dum hic in publicum prodit, concionando, mirabiliter inter Iudeos operando, nille eum infestant persecutionibus, detrahunt calumnias, miracula peruerunt, doctrinam reuident. Quocirca illi reliqui abiit, deserta peti, Gentilitatem lege diuina inculcat, sacramentorum ac Dei cognitionis infecundam. Ceteri Iudea egredientes at Gentili atem aduenient. Egressus, secessit in partes Tyri & Sidonis. Et ecce aduolant illi con-

B b b tinguo

tinuo corvi, ut ei seruant, lauæque recreant a Iudeæ sibi honoratum. Proprium Gentilibus nomen (testa D. Augustino) est corvus, ob peccatorum nigredinem, quibus ita undeque fodabantur, & vnum illæ superceler membrum candidum, nudum, defocatum. Ita de Gentilibus facetur Ecclesia, in primo illo statu, *Nic. 1.4.* *gra sum*, & addit, *sol formo/a*. Declarans statum *Psal. 50.9* posterioriem, quem aqua dulcia baptismatis est affectu. *Afforges me hyssopo*, & mundabor, *Lauabu me*, & super nimis dealabor. Egregiatur de arca corvus, cuius cupedias sint ac decisæ cadavera mortuorum. Eodem passu egredens infidelis populus ex Abraham domo, id est, veram vniuersitatem Dei fidem abnegans, inter idola lubens versabatur. *Veluti morticinus cadaveribus idolis ministrabat*, ait D. Augustinus, Quam prius Elias hic coelestis deserta coluit, *ecco in eius corvi consolant obsequium*: Capharnaum ingreditur, & ecce Centurius Gentilis sum excipit honorifice, tanta fide, tanta confessione veneratur, vt & ipsum Christum rapiat in admirationem. Samariam adit, & ecce mulier Samaritana, qualis huic occurrit. Elia ministrata? Modo vero, secedens in partes Tyri & Sidonis. Ecce mulier Chanana, innumeris eum recens obsequis, eius confiteatur divinitatem, adorat presentiam, potestatam veneratur, pietatem inclamat, Misericordiæ supplicat, misericordie pedib; sp. evoluta. *Ecce mulier Chanana a fabris illæ egreditæ*.

*Non incongruum erit huc historiæ, id quod heri propositum est stupendo illo portento, quod tantam philosopandi sapientibus Babylonis suggestit rationem: nimurum solis retrogressus, nec eum sistere in horologio Achaz, donec vltimam lineam radii illustraret. Sol diuinus Christus erat, cuius carnis communis per Iudeam agebatur, ad hoc enim illuxit mundo, ipsomet tunc: Non sum missus nisi ad ones domus Israel. Hanc, curum suum perficiens inambulabat. Carevbat capella, in circuus decent. Attende modo cum retrogradientem: *Egressus Iesu, secessit &c.* Cursum suum per Iudeæ lineas deserit, & ad Tyrios, Sidoniosque retrograditur, & vltimam eorum lineam illustrat. *Ecce mulier Chanana*. Inter orbis nationes, nulla distantiæ seu rodior in Dei cognitione ipsis Chananais, de quibus opinatur Lactantius Firmianus, quod ipsi omnium prima Deo terga vetererat: eius fidem ciuitatim, idola coluerint. *Hac fuit prima genit, sua Denim ignoravit*. Ex genere fuit Chana-*

D. Aug.
Ser. 201. de
gem. 10. 10.

J. Reg. 2.6.

Mar. 5.6.

Laet.
Firmian.
Li. 2. c. 1.4.
Gen. 9. 24.

de quo Spiritus sanctus tecens sensus filios Noe ait. *Filius suis minor*. Nou natu minor, siquidem D. Chrysostom. a D. Ambro. b notam eum fuisse natu maiorem fratrem suo Iaphet, sed ab *a Ro. 2.3.* in Gen. morum perueritatem ceteri senserunt inferior *b Lib. de* Huic nationi adeo erat innata malitia, vt Spiritus sanctus testetur illi fuisse quasi naturaliter. *Noquam est natio illorum, & naturalis malitia ipsorum*. *Iniquissima gens* (ait D. Chrysostom) *apud quas, etiam leges naturæ everse fuerant*. *Hinc orta phrasis Spiritus sancti qua summam expont malitiam, & hominem describat omnium pestilium, ut cum vocet Chananaem. Ita proloquitur de Synagoga. Generatio tua de terra Chanana*. Nec ipse Daniel cognomen magis inuenit proprium, quo Senni illius peruersti & contra putidam Sisannam iudicis iniustissimi malitiam declararet, quam quod eum intulit: *Semen Chanana et non Iuda*. Liceat autem ut talis tota illa ratio habereatur, omnina tam erant mulieres carieris nequiores, quæ maxime Dei animum offendebant, illæ enim lapsi fuerant offensionis & petra scandali Iudeæ, vt in Dei contemptu, id est sacrificante quod grauiter expendit Rex Vates. *Sacrificare P. 103. H*abent sculpitibus Chanana. Ecce linea vltimam: Ecce mulier Chanana. Hanc sol illæ diuinus illustrat, tanta lucis plenitudine, quæ eam adest reddit illi strem ac splendidum, vt ex se radios emitat adeo lucidos, ac claros, ut ad eius lucem gradì posse videamus. Ne hoc tibi persuaderemus, Deo defuturum, qui illi serudit obediens, qui cum sequatur fidelis. Si eum tu manu mittas, & diuinæ gratia luci fenestræ oculi das obduras, nouit illi ad alium retrogradit tenebriōnem, illum sua lece colligat, quia illi clarificetur, & in æternum vivat gloriolus.

§ 4. Egressa mulier. Egressus Christi, huius mulieris operabatur gressumque, ut Onager, capta est tribulatione.

*I*n genio sibi inuicem occidunt Christus & Chanana, quod Evangelista significavit, eodem viens verbo, de illo, & de illa loquens, de Christo sic ait: *Egressus est Iesu: Statim vero de illa: Egressa mulier Chanana*. Et enim egressi sibi subtiliter correspondebant. Primo Iesus egredens est de munere illa quia hunc egressus, orum locum habuit ex egressu Iesu, numquam enim illa Christum quasitum egreditur, nec locum suæ requiri ac coacti est